

## **Maren Laurine Beatine** (fejl læsning, der står Birthie) **Christiansen Boye**

Maren Laurine Beatine Christiansen Boye blev født 30. December 1821 i Rørup Sogn. Hun var søn af Snedker Christian Henriksen Boye og Gjertrud Marie Jensdatter. Familien bestod desuden af 2 yngre brødre. Den ældste, Jens Henrik, bliver kendt som "Boye", og en yngre bror Anders. Maren Laurine, der sammen med Peder Olsen blev sigtet for at dræbte en Pige i Etterup, Rørup Sogn, døde under retssagen. Se Maren Laurine Boye's tilståelse under den første afhøring.

Maren Laurine Beatine Christiansen Boye blev født 30. December 1821 i Rørup Sogn.

Hun var søn af Snedker Christian Henriksen Boye og Gjertrud Marie Jensdatter.

Familien bestod desuden af 2 yngre brødre. Den ældste, Jens Henrik, bliver kendt som "Boye", og en yngre bror Anders.

Maren Laurine, der sammen med Peder Olsen blev sigtet for at dræbte en Pige i Etterup, Rørup Sogn.

Under retssagen døde Laurine Boye i Christianshavns Kvindefængsel den 19.7.1855, 34 år gl. I kirkebogens anmærkning står der, at hun er dødsdømt.

Se Maren Laurine Boye's tilståelse under den første afhøring.

### **Kilde:**

*Kommissionsdomstole, Københavns kriminal- og politiret, nr. 4*

*Landsarkivet for Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm.*

*Afskrift.*

Tirsdagen den 4. april 1854.

Dommeren bemærkede, at arrestanten **Boyes søster, Laurine Boye**, i går aftes var blevet foranstaltet afhentet fra hendes nuværende opholdssted hos sin fader i et ved Erholm liggende hus og bragt her til byen og sat under anholdelse.

**Den anholdte fremstilles** og næst at angive at hendes fulde navn er **Maren Laurine Beathine Christiansdatter Boye**, forklarede hun, at hun vel har set, at hendes broder Jens Henrik Boye har været i besiddelse af falske penge, men at hun aldrig har deltaget i at forfærdige dem eller modtaget nogen af dem.

På anledning vedgår anholdte, at hun allerede i flere år havde stået i forbindelse med Gårdmand Jørgen Rasmussen i Rold, og tilbragte hun ofte natten der og havde legemlig omgang med ham, der også havde lovet at ægte anholdte. I huset hos ham var hans 2 søstre, Cathrine der var den yngste, og Ingeborg der var den ældste. Sidstnævnte, der var den der, da den yngre søster var noget svagelig, egentlig styrede huset, havde ord for at være noget streng, og dette gav anholdte frygt for at hun, når hun kom i huset hos Jørgen Rasmussen, ikke skulle kunne forlige sig med eller vare sig

for bemeldte Ingeborg, og avlede denne frygt atter hos anholdte den tanke at bringe Ingeborg af dage for således at bortrydde denne hindring for hendes ægteskab og samvær med Jørgen.

Denne tanke havde hun i længere tid næret, og da den var modnet mere og mere hos hende, talte hun derom første gang den 30. marts 1852 til en karl ved navn Peder Olsen, der er til huse hos hans moder i et hus kaldet Lille-Erholm, og hvem anholdte har kendt i en række af år uden dog at have stået i nogen nærmere eller utilladelig forbindelse med ham.

Peder Olsen lovede da straks anholdte at være hende behjælpelig med at skaffe Ingeborg af dage, og aftalte de da, at han den følgende dags morgen skulle gå til Ingeborg og bede hende komme om aftenen til anholdte for at bringe noget tøj, denne havde lånt hende. Når hun derefter kom bemeldte aften, skulle de begge følge hende på vej, og når de var kommet på et belejligt sted, skulle Peder Olsen kvæle Ingeborg, medens anholdte holdt sig noget tilbage, hvorpå anholdte skulle komme til og være Peder Olsen behjælpelig med at kaste liget i en tørvegrav.

Efter denne aftale gik Peder Olsen også enten samme dags aften eller påfølgende morgen til Ingeborg og bad hende komme til anholdte onsdag aften med det tørklæde, anholdte havde lånt hende.

Ingeborg indfandt sig da også bemeldte aften nemlig den 31. marts 1852. Anholdte modtog hende i forstuen, hvor de talte noget sammen og gik derpå ind i stuen, hvor der imidlertid var flere andre til stede. Der blev drukket kaffe og brændevin, og anholdte tilbageholdt Ingeborg, indtil alle de andre var gået med undtagelse af Peder Olsen. Klokken efter hvad anholdte antager 10 á 11 gik derefter Ingeborg, og anholdte tilbød sig da at følge hende på vej ligesom også Peder Olsen, der var ud af stuen lidt i forvejen og ventede i gården, medfulgte.

De fulgtes alle 3 ad vejen til Hans Jeppesens gård. Her blev anholdte, efter den i forvejen med Peder Olsen truffne aftale tilbage efter at have taget afsked med Ingeborg, medens Peder Olsen og Ingeborg gik videre ad vejen gennem Etterup, hvorfra en gangsti fører over markerne til Rold.

På disse marker var det aftalt, at Peder Olsen skulle kvæle Ingeborg, og på grund heraf gik anholdte efter ud for Hans Jeppesen at have taget afsked med Ingeborg i stedet for at følge vejen videre tværs over markerne hen til den mark, hvor gerningen efter den aftalte plan skulle udføres.

Ved hendes ankomst her traf hun også Peder Olsen og Ingeborg tilsyneladende død liggende på jorden. Peder Olsen sagde at have kvalt hende men omtalte ikke på hvilken måde, og navnlig ikke om det var sket med hænderne eller med en strikke, ligesom han ej heller ytrede, om han tilføjede hende noget slag eller andet legemsbeskadigelse. I forening bar de hende derefter hen til en nærliggende tørvegrav, i hvilken de kastede hende, at det skulle få udseende af, at Ingeborg var kommen af dage ved selvmord.

Efter udført gerning fulgtes de ad til landevejen, hvor de skiltes ad, og anholdte gik lige hjem. Ingeborgs..? .. og træsko som hun havde tabt, hvor Peder Olsen havde dræbt hende, bar denne hen og lagde i nærheden af tørvegraven.

Oplæst og ratihaberet.

I betragtning af den anholdtes tilståede forbrydelse

## **eragtede**

dommeren, at hun vil være at belægge med personlig arrest, hvorefter hun til denne blev afgiven og sagen udsat.

Rothe

Rössing C. Knudsen

Samme dag, side 141.

Sagen blev på ny foretaget, og **arrestantinden Boye fremstillet.**

Hun forelæstes sin i formiddag afgivne forklaring, hvilken hun i et og alt ratihaberer, hvorhos hun på anledning tilføjer, at Ingeborg ingensinde havde villet modsætte sig arrestantindens giftermål med Jørgen Rasmussen og ikke engang med modvilje talt om dette, så at det ingenlunde var nogen frygt for, at Ingeborg skulle foretage noget skridt mod denne forbindelse, der forledede arrestantinden til den af hende tilståede gerning, men derimod kun den af hende omtalte frygt for at hun, efter Ingeborg længe bekendte karakter, ikke skulle kunne forliges med hende, når arrestantinden kom i Jørgen Rasmussens hus som dennes kone.

Arrestantinden havde som anført allerede i længere tid tænkt på og fattet forsæt om at bringe Ingeborg af dage, men hun tror i det mindste med sikkerhed ikke at have talt med Peder Olsen om det førend tirsdagen den 30. marts. Hun havde vel engang noget tidligere bedt Ingeborgs søster Cathrine om at anmode denne om at komme til sig, men ville hun, hvis hun var kommet da først have talt med Peder Olsen om gerningen.

Derimod havde arrestantinden vel tidligere tænkt på at skaffe Ingeborg af dage ved at give hende rottekrudt, hvorfor hun også havde spurgt sin broder, Jens Henrik Boye, om man kunne få sådant, men da denne svarede hende, at dette ikke kunne fås uden attest fra præsten, opgav hun dette forsæt.